

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

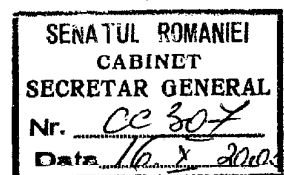
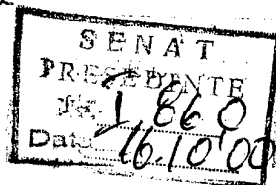
Telefon: (+40-1) 313-2531 Fax: (+40-1) 312-5480

E-mail: presccr@cdep.ro <http://www.ccr.ro>

Dosar nr. 311A/2000

14 octombrie 2000

*No. 10. 2000
la Pres. Penultim
Mireasa Ionescu-Quintus
Am primit la Curtea Constituțională
Mireasa Ionescu-Quintus*

Domnului MIRCEA IONESCU-QUINTUS
PREȘEDINTELE SENATULUI

Vă comunicăm, alăturat, copia sesizării de neconstituționalitate formulate de Guvern referitoare la Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal.

Vă adresăm rugămintea ca, potrivit art. 19 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, să comunicați punctul dumneavoastră de vedere, până la data de 18 octombrie 2000, ținând seama de faptul că dezbaterile Plenului Curții Constituționale vor avea loc la data de 25 octombrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Lucian Mihai
LUCIAN MIHAI

Guvernul României
Cabinet
Prim Ministru

5/8253
13.10.2000
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 3377 / 13.10.2000
București
13.10.1999

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Domnului Președinte MIHAI LUCIAN

Guvernul României cu sediul în București, Piața Victoriei nr.1, sector1, reprezentat prin domnul Mugur Isărescu Prim Ministru al Guvernului României, desemnat prin Decret nr.433/1999,

În temeiul art.17 alin.2 din Legea nr.47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, formulează următoarea:

SESIZARE

Privind neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal adoptată de Parlament și transmisă Guvernului de către Camera Deputaților la data de 10.10.2000 în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

În opinia noastră, Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal conține unele prevederi care încalcă art.1 alin.3 din Constituție, precum și art.16 alin.1 raportat la art.4 din Constituție.

Astfel, printre dispozițiile modificate de legea menționată figurează art.197 alin.1 privind infracțiunea de viol și art.198 alin.1 și 2 referitor la actul sexual cu un minor.

În art.197 alin.1, astfel cum a fost modificat, se prevede că "Actul sexual de orice natură, cu o altă persoană, prin constrângerea acesteia, sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani."

Potrivit art.198 alin.1 din aceeași lege: "Actul sexual, de orice natură, cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani", iar în alin.2 se precizează că: "Actul

sexual, de orice natură, cu o persoană între 15 – 18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosind calitatea sa” se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin.1.

Din interpretarea dispozițiilor menționate rezultă că, în viitor, nu se va mai face o diferențiere, sub aspectul tratamentului penal, între actele sexuale, indiferent dacă acestea sunt săvârșite între persoane de sex diferit sau între persoane de același sex.

Din aceleași dispoziții, reiese că, art.197 alin.1 și art.198 alin.1 și 2 au absorbit în conținutul lor unele dintre dispozițiile art.200 din Codul penal. Astfel, în art.197 alin.1, în noua formulare, au fost preluate dispozițiile art.22 alin.3, care se referă tot la acte sexuale săvârșite cu o persoană aflată în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin constrângere.

De asemenea, în art.198 alin.1 au fost preluate, în parte, dispozițiile art.200 alin.2 referitoare la fapta majorului de a avea relații sexuale cu un minor.

Menționăm că, recenta lege pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal deși a extins sfera actelor sexuale incriminate în art.197 și art.198, nu a adus nici o modificare art.200 din Codul penal privind relațiile sexuale între persoane de același sex și, prin aceasta s-au creat discriminări, pe criteriu de sex, pe de o parte, sub aspectul sferei persoanelor care au săvârșit astfel de infracțiuni, iar pe de altă parte, sub aspectul tratamentului sancționator și, prin aceasta, s-au încălcat dispozițiile art.16 alin.1 din Constituție.

1. Discriminarea, pe criteriu de sex, sub aspectul sferei persoanelor care au săvârșit unele infracțiuni privitoare la viața sexuală.

Potrivit art.198 alin.2 din Codul penal, modificat prin Legea menționată, actul sexual fie cu o persoană de sex diferit, fie cu o persoană de același sex, care are vârsta între 15 și 18 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani numai dacă fapta este săvârșită de tutore, curator, supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator.

În schimb, potrivit art.200 alin.2 se pedepsesc și relațiile sexuale între persoane de același sex, dacă fapta este săvârșită asupra unui minor care are vârsta între 15 și 18 ani, indiferent de calitatea făptuitorului, iar pedeapsa este de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Din cele arătate mai sus, rezultă că, actele sexuale între persoane de sex diferit, cu un minor care are vârsta între 15 și 18 ani nu se pedepsesc decât dacă sunt săvârșite de către persoanele arătate în

art.198 alin.2, pe când actele sexuale între persoane de același sex, când privesc minorul între 15 și 18 ani se pedepesc, indiferent de calitatea subiectului activ.

Astfel, s-a creat o discriminare, pe criteriu de sex, ceea ce contravine dispozițiilor art.16 alin.1 din Constituție referitor la egalitatea în drepturi raportat la art.4, în care sunt stabilite criteriile egalității în drepturi.

2. Discriminarea, pe criteriu de , sub aspectul tratamentului sancționator prevăzut pentru unele infracțiuni privitoare la viața sexuală

Potrivit art.198, astfel cum a fost modificat, actul sexual, de orice natură, fie cu un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, fie cu un minor care are vârsta între 15 și 18 ani, dacă fapta este săvârșită de persoane care o calitate specială ce le conferă un ascendent asupra victimei, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

Pe de altă parte, potrivit art.200 căruia nu i s-a adus nici o modificare, relațiile sexuale cu un minor de același sex, indiferent de calitatea făptuitorului, se sancționează mai grav, cu pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Drept urmare, s-a creat o diferență nejustificată de tratament sancționator, pedepsindu-se mai aspru relațiile sexuale între persoane de același sex în raport cu actele sexuale între persoane de sex diferit.

De asemenea, arătăm că, prin folosirea în art.198 a sintagmei "act sexual de orice natură", care încorporează și relațiile sexuale între persoane de același sex, în absența oricărei modificări a art.200 se ajunge la situații paradoxale. Astfel, actul sexual între persoane de același sex săvârșit asupra minorului cu vârsta între 15 și 18 ani este sancționat cu o pedeapsă mai grea atunci când făptuitorul nu are o calitate specială, decât atunci când autorul este tutore sau curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator.

Mai mult, arătăm că actul sexual între persoane de același sex săvârșit asupra minorului cu vârsta între 15 și 18 ani este sancționat cu o pedeapsă mai grea decât atunci când este săvârșit asupra minorului care nu a împlinit vârsta de 15 ani.

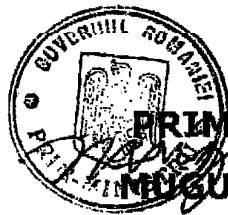
Diferența de tratament stabilită de prevederile penale invocate este de natură a ridica probleme și din punctul de vedere al art.14 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale raportat la art.8 din aceeași convenție.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reliefat în jurisprudența sa că art.8 al Convenției garantează dreptul la respectarea vieții private, care include și aspectele privind viața sexuală (CEDO, cauza *Dudgeon c.*

Regatului Unit, hotărârea din 22 octombrie 1981, par.41, 66), iar diferențele de tratament întemeiate pe orientarea sexuală pot încălca art.14 al Convenției în situația în care nu sunt întemeiate pe motive obiective și rezonabile (CEDO, cauza Salgueiro Da Silva Mouto c. Portugaliei, hotărârea din 21 decembrie 1999, par.34).

Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal, datorită inadvertențelor, reglementărilor paralele și necorelărilor create este de natură să determine situații confuze în practica judiciară în ceea ce privește aplicarea art.197 alin.1, a art.198 alin.1 și 2, precum și a art.200 din Codul penal.

Prin adoptarea aceste legi s-a creat, în materia infracțiunilor privitoare la viața sexuală, o reglementare contradictorie lipsită de claritate și coerență care, în opinia noastră, aduce atingere art.1 alin.3 din Constituție, conform căruia "România este stat de drept ... "

PRIM-MINISTRU
[Signature]
MUGUR ISARESCU